

Första gången jag snöt någon annans näsa

Det är ibland lätt för oss att glömma av hur viktiga de första åren i ens liv faktiskt är, att uppleva dem igen via andra barn är något alla borde prova på.

Jag vet inte riktigt vad jag hade förväntat mig under min första dag som feriearbetare på en förskola. Som yngst i min familj och med få bekanta som är yngre än jag själv var det svårt att ens ha några förväntningar. Jag hade under våren läst Psykologi 1 och förstod konceptet av barn ur lärobokens perspektiv, men nu är frågan; stämmer skolböckerna överens med verkligheten?

När jag kom till min arbetsplats första morgonen fanns det många barn i olika salar med fröknar som hade noga uppsyn på dem allihop. Jag fick lära mig vad varje rum hette och vad barnen hette, vad som stod på planeringen för dagen och mycket mer. Det här var en helt annan värld än den jag levt i under de senaste åren!

Till en början förstod jag att det skulle bli tufft, att jag skulle behöva kliva ut ur min bekvämlighetszon och lära mig namn och rutiner så fort som möjligt. För att inte tala om att vara kompatibel med en åldersgrupp jag inte umgåtts med sen jag själv var i deras skor.

Något som jag inte förväntat mig, som är en av de absolut viktigaste sakerna jag kommer ta med mig från den här sommaren är känslan av att mata en tvååring som äter med glad aptit, att trösta en treåring med en lång kram, att läsa en bok om och om igen för att sedan bli ombedd att läsa den en gång till, att bli kallad *fröken*, titta sig om och inse ”det var ju mig de menade”. Känslan av att vara behövd, känslan att man gör en skillnad för dessa små, känslan av stolthet när de lärt sig något nytt, om det så är att uttala ett nytt ord eller bygga ett torn med kaplastavar.

Dessa tre veckor som feriearbetare ändrade på många sätt hur jag ser på saker och ting. Jag har nu en helt annan förståelse för barn och deras behov för att förskolan ska vara en trygg plats där pedagoger tar hand om dem så att båda parter mår bra och kan utvecklas. Det är en viktig gren i samhället som aldrig bör glömmas och förtjänar att alltid prioriteras.

Jag vill tacka alla de skickliga pedagoger som visade mig hur fantastiskt deras jobb kan vara och som hjälpte mig under min feriearbetstid hos dem. Jag vill speciellt tacka min handledare. De gjorde mina tre sommarlovsveckor oförglömliga och lärorika. Att jobba i praktiken med barn är inte alls som jag hade trott när jag studerade Psykologi 1, barn är mer kärleksfulla än vad Sigmund Freud och de andra psykologerna vi läste om i skolan påstod.

Ida Antonsson